

De eerste brief van Petrus, deel 1 ^{1 2}

Ik heb al een hele tijd beloofd om met deze serie over 1 Petrus te beginnen. Die brief is echt een indrukwekkende brief en ik denk dat het voor ons heel belangrijk is om te beseffen hoe hij op ons van toepassing is in deze tijd, omdat we letterlijk van alle kanten door van alles gebombardeerd worden. Bijna overal waar je heengaat of in bijna alles wat je doet, voel je druk op je uitgeoefend: door de radio, door de televisie, door de omgeving waarin je werkt, en ook als je gewoon gaat winkelen.

- 1 Petrus is het boek van **hoop**;
- Jacobus is het boek van **geloof**;
- 1 Johannes is het boek van **liefde**;
- 2 Petrus, 2 en 3 Johannes en Judas bevatten alle vier **waarschuwingen** betreffende de verandering van de ware religie van God in de valse religie die we in deze tijd om ons heen zien.

Wat er toen gebeurde was de achtergrond van het opbouwen van de omstandigheden waaruit uiteindelijk de Katholieke en de Orthodoxe Kerk voortkwamen zoals we die in de huidige tijd kennen.

Als ik klaar ben met 1 Petrus, ben ik van plan verder te gaan met 1 Johannes. Pas daarna zal ik 2 Petrus, 2 en 3 Johannes en Judas behandelen. Deze vier brieven zal ik gezamenlijk behandelen, omdat 2 en 3 Johannes heel kort zijn, 2 Petrus slechts uit drie hoofdstukken bestaat en Judas slechts uit één. En ze behandelen allemaal vrijwel hetzelfde onderwerp, dat wat er toentertijd gaande was in de Kerk.

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistel of First Peter I' gegeven op 4 juli 1992 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

Laten we nu iets van de achtergrond van de eerste brief van Petrus doornemen. Deze brief werd door de apostel Petrus omstreeks 64 n.Chr. geschreven. We kunnen in het Nieuwe Testament zien dat Petrus in feite met vier namen werd geïdentificeerd: Petrus, Simon, Simeon en Cephas. Zijn volledige naam is: Simon Petrus, de zoon van Jona of Bar-Jona.

Eén ding dat we duidelijk kunnen vaststellen is dat Petrus *niet* de eerste paus was. Hij was absoluut *niet* de eerste paus, kan dat ook niet zijn geweest. Voordat we echt ingaan op de eerste brief van Petrus, zullen we in deze achtergrondbeschouwing zien dat Petrus nooit over zichzelf dacht als de paus, hij behandelde anderen nooit alsof hij de paus was en liet nooit toe dat iemand hem behandelde alsof hij de paus was.

Laten we Lucas 4 opslaan. We zullen daar iets over Petrus zien dat zelfs de Katholieke Kerk niet wil erkennen dat het in de Schrift staat. Wat betreft Jezus willen ze ook het feit niet erkennen waarover in Marcus 6 gesproken wordt, waar de mensen zeiden: "Wie is deze Jezus, we kennen Hem, en Maria is Zijn moeder, en Hij is de zoon van de timmerman Jozef. En Zijn broers Simon, Judas en Jacobus wonen nog steeds onder ons. En de zusters?" De Katholieken willen niet graag toegeven dat Jezus broers en zusters had. Evenmin willen ze graag toegeven wat we hier vinden:

Lucas 4:38 Daarna stond Hij [Jezus] op en ging van de synagoge naar het huis van Simon. De **schoonmoeder van Simon**

...

Je kunt alleen maar een schoonmoeder hebben als je getrouwd bent.

Lucas 4:38-39 ... nu was bevangen door zware koorts en zij riepen *zijn hulp* voor haar in. En hij ging aan het hoofdeinde staan en bestrafte de koorts ...

Dat vind ik interessant. Hij ging aan het hoofdeinde staan en zei: "Koorts, verdwijnt." Wat Hij ook maar zei, de koorts was weg.

Lucas 4:39 ... en deze verliet haar. Onmiddellijk stond zij op en diende hen.

Dus Petrus was gehuwd.

We gaan nu iets bekijken in een uitspraak van de apostel Paulus betreffende zijn specifieke status en de status van de andere apostelen.

1 Corinthiërs 9:3-5 Dit is mijn verdediging tegen hen, die zich een oordeel over mij aanmatigen [over zijn apostelschap van Christus]. Hebben wij geen bevoegdheid om te eten en te drinken? Hebben wij geen bevoegdheid om een zuster als vrouw mede te nemen gelijk ook de andere apostelen en de broeders des Heren en Cephas?

De broeders der Heren verwijst hier naar de fysieke broers van Jezus, niet naar de geestelijke broeders zoals we elkaar beschouwen. En Cephas is Petrus. Petrus' vrouw ging dus overal met hem mee naar toe.

1 Corinthiërs 9:6 Of hebben alleen ik en Barnabas geen bevoegdheid om vrij te blijven van handenarbeid?

Hij zegt hiermee dat al de anderen niet werkten. Petrus kwam uit Betsaïda, dat kunnen we in Johannes 1:44 vinden. We

gaan nu iets heel interessants zien betreffende Petrus en degenen die met hem waren. We zullen zien dat Petrus en Jacobus en Johannes en Andreas ... Andreas was de broer van Petrus, en Jacobus en Johannes waren de zonen van Zebedeüs.

Lucas 5:10 evenzo ook Jacobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die metgezellen van Simon waren. ...

Zij waren partners van Petrus in het vissen. Laten we eens kijken wat er hier in deze specifieke situatie gebeurde. En u kent dit voorval natuurlijk, want bij deze gelegenheid zei Jezus: "Kom en volg Mij." En zij volgden Hem, want het is heel waarschijnlijk dat ze Jezus kenden vanuit hun jeugd.

Lucas 5:5-8 En Simon antwoordde en zeide: Meester, de gehele nacht door hebben wij hard gewerkt en niets gevangen, maar op uw woord zal ik de netten uitzetten. En toen zij dit gedaan hadden, haalden zij een grote menigte vissen binnen, en hun netten dreigden te scheuren. En zij wenkten hun makkers in het andere schip, dat zij hen zouden komen helpen. En dezen kwamen en zij vulden beide schepen, tot zinkens toe. Toen Simon Petrus dit zag, viel hij neder aan de knieën van Jezus en zeide: Ga uit van mij, want ik ben een zondig mens, Here.

We zien hier dat Petrus de natuur van de mens kende. Hij beschouwde zichzelf als een "zondig mens".

Lucas 5:9-11 Want verbazing had hem en allen, die bij hem waren, aangegrepen over de vangst der vissen, welke zij gevangen hadden; evenzo ook Jacobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die metgezellen van Simon waren. En Jezus zeide tot Simon: Wees niet bevreesd, van nu aan zult gij mensen vangen. En zij trokken de schepen op het land en lieten alles achter en volgden Hem.

Laten we begrijpen dat Petrus bepaalde leiderscapaciteiten had. In bepaalde gevallen trad hij min of meer op als woordvoerder voor al degenen die later apostelen werden. We gaan betreffende de apostel Petrus nog diverse andere dingen onder de loep nemen. Ik ga ze niet allemaal doornemen. We zouden een zeer uitgebreide achtergrond kunnen geven. In de meeste commentaren kun je waarschijnlijk drie tot vijf pagina's vinden die alleen betrekking hebben op Petrus. Maar ik wilde daar niet in verstrikt raken, behalve dan dat ik genoeg achtergrond wilde geven zodat we een beetje meer over Petrus zouden kunnen begrijpen.

Mattheüs 16:15-16 Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God!

De andere discipelen zeiden dat niet op dat specifieke moment. We zullen daarop terugkomen en meer uitdiepen als we aan vers 18 toe zijn.

Mattheüs 16:17 Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is.

Laten we nu naar Marcus 1:36 gaan om wat meer te zien over het leiderschap van Petrus; hij oefende echt *enig* leiderschap uit. Maar voordat we daarop ingaan, moet ons iets over Marcus duidelijk zijn. Marcus was degene die voor Petrus schreef en later voor Paulus; waarschijnlijk nog later ook voor Johannes. In het boek Marcus hebben we dus het Evangelie van Jezus Christus zoals het waarschijnlijk *door* Petrus aan Marcus was doorgegeven. In het boek Marcus wordt Petrus, of Simon, bijna altijd als eerste vermeld. We zien zelfs dat in alle evangeliën

Petrus, wiens naam ook Simon of Cephas is, altijd als eerste werd vermeld omdat hij *enig* leiderschap uitoefende. Dit gaf hem geen autoriteit over iedereen, zoals we straks zullen zien – en dat maakte hem ook niet de eerste paus.

Marcus 1:36 Maar Simon en die met hem waren, gingen Hem achterna

Dat betekent dat Jezus echt heel vroeg opstond, terwijl het nog nacht was en Hij ging naar buiten om te bidden. Zij volgden dus Petrus.

Marcus 1:37-42 en zij vonden Hem en zeiden tot Hem: Allen zoeken U. En Hij zeide tot hen: Laten wij elders heengaan, naar de naburige plaatsen, opdat Ik ook daar predike; want daartoe ben Ik uitgegaan. En Hij ging prediken in hun synagogen in geheel Galilea, en de boze geesten dreef Hij uit. En een melaatse kwam tot Hem, die voor Hem op de knieën viel, en smekende tot Hem zeide: Indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen. En met barmhartigheid bewogen, strekte Hij zijn hand uit, raakte hem aan en zeide tot hem: Ik wil het, word rein! En terstond verliet hem de melaatsheid en hij werd rein.

Laten we nog naar enkele andere dingen kijken betreffende Petrus en Johannes en Jacobus. We zullen dan zien dat niet alleen Petrus een leiderspositie had, maar ook Jacobus en Johannes.

Lucas 9:28 En het geschiedde ongeveer acht dagen na deze woorden, dat Hij Petrus en Johannes en Jacobus medenam en de berg opging om te bidden.

Let op de manier waarop dit wordt weergegeven: Petrus en Johannes en Jacobus. Deze Jacobus was de zoon van Zebedeüs.

Later was Jacobus, de broer van de Heer, blijkbaar degene die – zou je kunnen zeggen – de centrale leider in Jeruzalem was. Alhoewel hij, in dat speciale geval, zich geen positie aanmatigde die door de mensen opgevat zou kunnen worden als de functie van paus.

We lezen dus:

Lucas 9:28-31 ..., dat Hij Petrus en Johannes en Jacobus medenam en de berg opging om te bidden. En het geschiedde, terwijl Hij in het gebed was, dat het aanzien van zijn gelaat anders werd, en zijn kleding werd stralend wit. En zie, twee mannen spraken met Hem, en wel Mozes en Elia. Dezen, in heerlijkheid verschenen, spraken over zijn uitgang, die Hij te Jeruzalem zou volbrengen.

Zoals we zullen zien moet dit een visioen zijn geweest. Sommige mensen zeggen: "Mozes en Elia zullen de twee getuigen zijn en zij zullen uit de doden worden opgewekt om naar Jeruzalem te gaan; zij zullen het werk van de twee getuigen uitvoeren." Maar we kunnen in de Bijbel niets vinden om dat te onderbouwen. We zien in het parallelverslag in het boek Mattheüs: "Vertel niemand dit gezicht." Dit was een gezicht (*een visioen*).

Lucas 9:32 En Petrus en die met hem waren, ...

Hier worden Jacobus en Johannes met 'die' aangeduid.

Lucas 9:32-33 ..., werden door slaap overmand en, toen zij ontwaakten, zagen zij zijn heerlijkheid, en de twee mannen, die bij Hem stonden. En het geschiedde, toen dezen van Hem scheidden, dat Petrus tot Jezus zeide: Meester, het is goed, dat

wij hier zijn, laten wij drie tenten opslaan, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elia een; want hij wist niet, wat hij zeide.

Petrus was in die fase van zijn leven nogal 'onnadenkend' in zijn uitlatingen. Hij flapte er zomaar wat uit. Hij zei zoals u weet: "Al moet ik met U sterven, al moet ik mee naar de gevangenis, ik heb alles voor U over." En Jezus keek hem aan en zei: "Petrus, voordat de haan kraait zul je Mij driemaal verloochend hebben." Zo wist hij ook hier niet wat hij zei.

Lucas 9:34-36 En terwijl hij dit zeide, kwam er een wolk, en overschaduwde hen. En zij werden bevreesd, toen die de wolk ingingen. En er klonk een stem uit de wolk, die zeide: Deze is mijn Zoon, de uitverkorene, hoort naar Hem. En terwijl die stem klonk, bevond Jezus Zich alleen. En zij zwegen en verhaalden in die dagen aan niemand iets van hetgeen zij gezien hadden.

Ik veronderstel dat dit iets bijzonders was dat Jezus Petrus en Johannes en Jacobus liet ervaren, zodat zij een diepere *overtuiging* zouden krijgen. Als dan de tijd zou komen dat ze gingen prediken en onderwijzen en leiden, dan zouden ze de *overtuiging* hebben om dat te doen. Er is één ding wat je nooit kunt doen. Als iemand iets *echt gelooft* en *dat zeker weet* dan zul je nooit en te nimmer in staat zijn dat geloof weg te nemen. Daarom kregen zij dit wonderbaarlijke visioen en daarom werd het niet aan alle discipelen getoond. Je kunt geen situatie hebben waarin *niemand* de leiding heeft, dus Petrus was duidelijk de leider. Hij hoefde niet op te staan en te zeggen dat hij de leiding had; dat werd aangetoond door wat er werd gedaan en wat Jezus met hem deed.

Dat was echt een geweldige ervaring en ik heb me vaak afgevraagd hoe zij zich voelden toen ze daar bovenop die berg

waren. Als we in 1 Petrus aankomen zullen we zien dat hij vermeldt dat zij getuigen waren van Zijn lijden en dat ze ook Zijn heerlijkheid hadden gezien.

Laten we nu naar Marcus 14 gaan en we zien weer hetzelfde toen Jezus bad. Petrus zegt daar enkele dingen. Denk aan de gebeurtenis in Mattheüs 16 waar Petrus begon te spreken, maar toen Jezus zei dat Hij moest lijden, zei Petrus: "Heer, we zullen niet toelaten dat U dat overkomt." Toen keerde Hij zich om en bestrafte Petrus door te zeggen: "Ga achter Mij, Satan." Dat is stevige taal!

Laten we gaan lezen in Marcus 14:29.

Marcus 14:29-31 En Petrus zeide tot Hem: **Al zouden allen aanstoot aan U nemen**, ik zeker niet! En Jezus zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, heden, in deze nacht, voordat de haan tweemaal kraait, zult gij Mij driemaal verloochenen. Hij zeide steeds heftiger: Al moest ik met U sterven, ik zal U voorzeker niet verloochenen. Evenzo spraken zij ook allen.

We zien hier alweer dat Petrus het initiatief neemt, waarna de rest van de discipelen wordt aangeduid met "zij allen".

Marcus 14:32-37 En zij gingen naar een plaats, genaamd Getsemane, en Hij zeide tot zijn discipelen: Zet u hier neder, terwijl Ik bid. En Hij nam Petrus en Jacobus en Johannes mede [alweer dezelfde drie]. En Hij begon zeer ontsteld en beangst te worden, en Hij zeide tot hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe; blijft hier en waakt. En Hij ging een weinig verder, en Hij wierp Zich ter aarde en bad, dat, indien het mogelijk ware, die ure aan Hem zou voorbijgaan, en Hij zeide: Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze beker van Mij weg.

Doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt. En Hij kwam en vond hen slapende, en Hij zeide tot Petrus: Simon, slaapt gij? ...

Nadat Petrus had gezegd: "Ik zal U niet verloochenen", komt Jezus terug en zegt:

Marcus 14:37-38 ... Waart gij niet bij machte één uur te waken? Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.

Laten we nog naar enkele anderen dingen betreffende Petrus kijken. Wie zond Hij uit toen het tijd werd het Pascha te bereiden?

Lucas 22:8 En Hij zond Petrus en Johannes uit, zeggende: Gaat heen, maakt het Pascha voor ons gereed, opdat wij het kunnen eten.

Jezus gebruikte Petrus, Jacobus en Johannes op een specifiekere en persoonlijkere manier dan Hij de anderen deed. Hier kwam dus weer enig leiderschap tot uiting dat door Petrus werd uitgeoefend.

U kent het volgende verslag waarin staat dat Jezus Petrus zei:

Lucas 22:31-32 Simon, Simon, zie, de satan heeft verlangd ulieden te ziften als de tarwe, maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen.

Dat kan betrekking hebben op al degenen die bij Jezus waren – de 120 die op de Pinksterdag aanwezig waren. Het kan ook betrekking hebben op de kleinere kring van de andere discipelen.

In dit geval gaat het niet over de fysieke broers van de Heer. En dan reageert Petrus weer op zijn eigen wijze.

Lucas 22:33 Hij zeide tot Hem: Here, met U ben ik bereid ook gevangenis en dood in te gaan!

Verder weten we dat in Johannes 21:15-19 het volgende staat met betrekking tot Petrus: "Als je Mij liefhebt, voed Mijn schapen. Als je Mij liefhebt, voed Mijn lammeren."

Was Petrus *de "Rots"* waarop de Kerk werd gebouwd? Iedere keer als u kijkt naar iets dat vandoen heeft met de rituelen van de paus, brengen ze dit naar voren. In iedere mis halen ze Mattheüs 16 aan. Alleen in de openbare missen die ik heb gezien, waarbij de paus is betrokken, doen ze dat niet.

Mattheüs 16:17-18 Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is. En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, ...

Misschien hebt u er wel een aantekening over gemaakt of een notitie in de kantlijn geplaatst. Het woord Petrus is 'petros' – dat is de mannelijke vorm van het woord.

Mattheüs 16:18 ... en op deze petra ...

Dit Griekse woord hier is vrouwelijk, alhoewel het verwijst naar Christus. Maar het is een soort woordenspel omdat het ook verwijst naar de Kerk en "op *deze Rots*" – en petra betekent een *enorme, massieve, geweldig grote, verweerde steen of klif*.

Mattheüs 16:18 ... zal Ik mijn gemeente bouwen ...

Het is niet de Kerk van Petrus. Hij zei niet: "Petrus, jij zal *jouw* Kerk bouwen." Hij zei niet: "Petrus, jij zal Mijn Kerk bouwen." Het is duidelijk de Kerk van God, de Kerk van Jezus Christus, en die is – zoals we zullen zien – op Hem gebouwd; die is niet op enig mens gebouwd.

Mattheüs 16:18 ... en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.

Dit betekent dat *de mond van het graf de Kerk niet de baas zal worden*. Daar gaat het hierover. *Als* dit naar Petrus als de *rots* zou verwijzen, dan klopt deze uitspraak niet, want Petrus stierf! Het graf had dus de overhand op Petrus. Maar het graf zal niet de overhand hebben op de Kerk.

Laten we eens bekijken wat voor soort 'rots' of wat voor soort 'steen' Petrus wordt genoemd. En hier krijgen we te maken met één van de andere namen van Petrus.

Johannes 1:43 Hij [Andreas, de broer van Petrus] leidde hem [Petrus] tot Jezus. Jezus zag hem aan en zeide: Gij zijt Simon, de zoon van Johannes, gij zult heten Cefas, wat vertaald wordt met Petrus.

Dit woord 'cephas' betekent *kleine steen*. Dit woord verwijst *niet* naar een 'petra'-steen, maar dit woord verwijst naar een 'petros'-steen – een *kleine* steen. Sommige vertalingen vertalen het dan ook met *een kleine steen*.

1 Petrus 2:6 Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen.

De reden dat ik dit naar voren breng is, dat als Petrus als het hoofd van de Kerk zou worden beschouwd – de paus, zoals de Katholieken beweren – waarom zou hij dan in zijn eigen brief hierheen verwijzen om aan te duiden dat dit naar Christus verwijst?

1 Petrus 2:7-8 U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoets en een rots der ergernis, voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn.

Hier verwijst hij rechtstreeks naar de Rots *als Christus*, niet naar zichzelf. Nergens in de uitspraken van Petrus of in de brieven van Petrus zien we dat dit naar hemzelf verwijst als de 'rots' waarop Jezus de Kerk bouwde. *De Rots is Christus*.

Laten we een paar andere schriftgedeelten opslaan om dit te zien. 1 Corintiërs 10:4 – het Grieks heeft hier een iets afwijkend woord: het is 'lithos', maar het betekent *steen* of *rots*. Het gaat daar over de Israëlieten toen ze door God uit Egypte de woestijn in werden geleid.

1 Corintiërs 10:4 en allen [de Israëlieten] dezelfde geestelijke drank dronken, want zij dronken uit een geestelijke rots, welke met hen medeging, en die rots was de Christus.

Ook dit vers kunnen we aan veel andere schriftgedeelten koppelen om te laten zien dat Jezus degene was die de Here God van het Oude Testament was, die Jezus Christus van het Nieuwe Testament werd en Hij wordt genoemd *"die Rots was de Christus"*.

Laten we enkele Psalmen opslaan om te zien dat dit absoluut waar is en door de hele Bijbel heen wordt bevestigd. Er is geen enkel mens op wie een Kerk van God gebouwd zal worden. We zullen nu diverse Psalmen doornemen om te zien hoe deze naar God verwijzen als 'de Rots' – 'mijn Rots, mijn Vesting, mijn Hoge Toren' – en zulk soort dingen.

Waarom werd David als koning als zo'n **buitengewoon voorbeeld** beschouwd, in het bijzonder als we hem met Saul vergelijken? Waarom werd hij als koning als zo'n buitengewoon voorbeeld beschouwd? Hij schreef allerlei soorten psalmen. Wat was de buitengewone kwaliteit van David? **Nederigheid – een man naar Gods hart**. Een man die als hij in de problemen zat, en toen Absalom tegen hem in opstand kwam, zichzelf als een van de gewone zondaars beschouwde. Toen hij Jeruzalem verliet om de aanval van Absalom en zijn troepen te ontgaan, kwam er een man langs die zijn vinger naar de koning opstak en hem vervloekte. Een van de soldaten bij David zei: "We moeten hem maar een kopje kleiner maken, je kunt de koning niet vervloeken." En David zei: "Ach, laat hem met rust, ik verdien dit." Behalve dat hij nederig was, was hij ook eerlijk. Hij wist wanneer hij fout was en grote vergissingen beging. Maar hij was ook een man die veel liefde had. Bedenk wat er gebeurde toen Absalom hem achterna zat. Hij wilde niet tegen hem vechten! En, helaas, toen Absalom door Joab en zijn troepen werd achtervolgd, ging hij door een dicht woud en zijn lange, loshangende haar was de oorzaak dat hij in een boom verward raakte. Een van de soldaten kwam David berichten dat zijn zoon was gedood en dat dat goed was. Toen treurde David: "O, Absalom, mijn zoon, mijn zoon." Zo groot was de liefde die David had. Hij had ook God **werkelijk lief**. Daarom was hij **een man naar Gods hart**.

Psalm 61:2-3 Hoor toch, o God, mijn smeking, sla acht op mijn gebed. Van het einde des lands roep ik tot U, omdat mijn hart bezwijkt; **leid mij op een rots die mij te hoog zou zijn.**

We weten dat behoud alleen maar door Christus komt. In Mattheüs 7:24-25 wordt gesproken over de man die op de rots bouwde, en die Rots is Christus.

Psalm 61:4-5 Want Gij zijt mij een schuilplaats geweest, een sterke toren tegen de vijand. Laat mij in uw tent voor altoos vertoeven, laat mij schuilen, geborgen onder uw vleugelen.

Daar kunnen we heel wat uit halen. We kunnen het hebben over het Loofhuttenfeest, we kunnen het hebben over bescherming, we kunnen het hebben over veiligheid, we kunnen het hebben over God onze strijd laten voeren, enz.

Psalm 62:2, 6 waarlijk, Hij is mijn rots en mijn heil, mijn burcht, ik zal niet te zeer wankelen. ... waarlijk, Hij is mijn rots en mijn heil, mijn burcht, ik zal niet wankelen.

Blijkbaar was dit een soort refrein dat bij het lied hoorde. De manier waarop dit gezongen werd, was dus als refrein: "Waarlijk, Hij is mijn rots en mijn heil, mijn burcht, ik zal niet wankelen." Dat klinkt als een heel mooi lied.

In alle psalmen uit die tijd spreekt David over God als zijn Rots. Dit kan rechtstreeks aan 1 Corinthiërs 10:4 worden gekoppeld, omdat de woorden daar terugverwijzen naar de gebeurtenissen hier: "... en zij volgden die Rots, en die rots was de Christus."

Psalm 78:35 en gedachten, dat God hun rots was, en God, de Allerhoogste, hun verlosser.

Dat is in de tijd dat God hen strafte, zij kwamen in de problemen en zondigden, en God corrigeerde hen. Toen "... gedachten zij, dat God hun rots was ..."

Psalm 89:26-27 Hij [degene die voor verlossing naar God kijkt] zal tot Mij zeggen: Gij zijt mijn Vader, mijn God en de rots van mijn heil. Ja, Ik zal hem tot een eerstgeborene stellen, tot de hoogste van de koningen der aarde.

Dit gaat dan alweer over in een type van Christus.

Laten we weer naar het Nieuwe Testament gaan, en wel naar Efeziërs 2. We hebben het over de steen. We hebben het over de macht van God. We hebben het over het fundament van de Kerk. Dit hoofdstuk uit Efeziërs is echt een geweldig hoofdstuk om ons te laten zien dat de Kerk door Paulus niet op *zichzelf* werd gebouwd.

Efeziërs 2:18 want door Hem hebben wij beiden [Joden en Grieken] **in één Geest de toegang tot de Vader.**

En ik wil hier heel duidelijk vermelden dat dit heel belangrijk is in samenhang met wat wij doen, onze roeping en alles wat daarbij hoort als we verder gaan in het boek 1 Petrus.

- We hebben niet vandoen met een religie.
- We hebben niet vandoen met een Kerk.
- We hebben niet vandoen met alleen maar een organisatie.

We hebben directe toegang tot de Vader. Niet tot de paus, niet tot een priester, maar tot de Vader. En dit is iets dat we werkelijk in ons denken moeten houden, waar we ons heel bewust van moeten zijn. Het is door ***één Geest.***

Toen ik onlangs in Atlanta was, voelde dat echt geweldig aan. We waren daar allemaal samen bij elkaar om te studeren, te praten en broederlijke omgang met elkaar te hebben. Het was echt fantastisch en dat is de manier waarop dat gaat als we met Gods mensen die Gods Geest hebben, bijeenkomen. Zelfs al heb je elkaar nooit eerder ontmoet, dan is er toch die broederlijke omgang *vanwege de Geest* – en dat is het werk dat God de Vader doet. En iedereen heeft toegang tot God de Vader en Hij is zo nabij als het eerstvolgende gebed: "Onze Vader in de hemel."

Bedenk dus als u in problemen komt, moeilijkheden krijgt, in welke vorm dan ook – en we zullen er heel wat om ons heen krijgen. Ik kan u op basis van dit boek (*The New Age Cults and Religions*) garanderen en op basis van wat er in de wereld gebeurt, dat er zich volop problemen en moeilijkheden in onze omgeving zullen voordoen.

In een telefoongesprek gisteravond met een vrouw uit Georgia stelde zij dat het erop lijkt dat God iedereen van ons beschermt tegen de dingen die er in de wereld zijn door ons in kleinere groepen te plaatsen. Zij onderwijst haar kinderen thuis. Ze kan zich dat veroorloven te doen. Ik zei: "Goed zo!" Als u het zich kunt veroorloven te doen en het is iets wat u kunt doen, doe het dan. Zij vindt werkelijk dat God ons op die manier beschermt. Toen ik Don Marshall in Oklahoma bezocht, dacht hij er hetzelfde over. Hij zei: "Kunt u zich voorstellen hoeveel mensen u kunt helpen door audiocassettes en videocassettes? Op deze manier kunnen we de gemeente voeden zonder een opvallend profiel te hebben zoals sommige grote Kerken in de wereld. We zijn werkelijk als zout – een beetje hier en een beetje daar. Als er zout in het voedsel zit kunnen we dat niet zien. Het zou

heel goed kunnen zijn zoals zij dat zien. Wie weet wat er in de toekomst zal plaatsvinden.

Wij hebben ...

Efeziërs 2:18-20 ... in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.

De apostelen en profeten *hebben* een plaats in de Kerk. Zij maken deel uit van het fundament. Maar op wie bouwden zij de Kerk? Op zichzelf? *Nee, op Christus!*

Efeziërs 2:20-22 ..., terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest.

Lucas 20:9-13 Hij begon tot het volk deze gelijkenis te spreken: Iemand plantte een wijngaard en hij verhuurde die aan pachters [om er zorg voor te dragen] en ging geruime tijd buitenslands. En toen het de tijd was, zond hij een slaaf tot de pachters, opdat zij hem van de vrucht van de wijngaard zouden geven. Maar de pachters sloegen hem en zonden hem met lege handen weg. Maar hij ging voort en zond een andere slaaf. Zij sloegen ook die, behandelden hem smadelijk en zonden hem met lege handen weg. En hij ging voort en zond een derde. Zij verwondden ook die en wierpen hem buiten de wijngaard. Toen zeide de heer van de wijngaard: Wat moet ik doen? Ik zal mijn geliefde zoon zenden; die zullen zij wel ontzien.

Lucas 20:14-18 Maar toen de pachters hem zagen, overlegden zij met elkander en zeiden: Dit is de erfgenaam: laten wij hem doden, opdat de erfenis voor ons zij. En zij wierpen hem buiten de wijngaard en doodden hem. Wat zal dan de heer van de wijngaard met hen doen? Hij zal komen en die pachters ombrengen en de wijngaard aan anderen geven. Maar toen zij dat hoorden, zeiden zij: Dat nooit! Maar Hij zag hen aan en zeide: Wat betekent dan dit, dat er geschreven is: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden? En ieder, die op die steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen.

Het is waar dat als je in berouw op die Steen valt, je wordt gebroken; als je Jezus als je Verlosser aanvaardt. Maar het is ook waar dat als je *tegen Hem vecht*, je vermorzeld zult worden.

Lucas 20:19 En de schriftgeleerden en overpriesters trachtten op hetzelfde ogenblik de hand aan Hem te slaan, maar zij vreesden het volk. Want zij begrepen, dat Hij deze gelijkenis met het oog op hen gesproken had.

Zij wisten hoe het ervoor stond. Zij wisten, zij beredeneerden dat Jezus, als ze zich niet van Hem konden ontdoen, spoedig heel het volk achter zich zou krijgen – zoals zij het zagen. Wat Hij werkelijk deed, was profeteren wat er men hen zou gebeuren omdat zij Jezus verwierpen.

Laten we nu naar het boek Handelingen gaan en daar een en ander doornemen. We kijken hier en daar naar enkele verzen. Ik wil het punt waar het me om gaat niet in detail uitwerken, maar het dient ertoe aan te tonen dat Petrus in die tijd een van de leiders, zo niet de leider van *de* apostelen was.

Handelingen 1:15 En in die dagen stond Petrus op onder de broeders (en er was een groep van ongeveer honderd twintig personen bijeen) en hij sprak:

Hier zien we dat hij het voortouw nam om Judas Iscariot te vervangen.

Handelingen 2:37-38 Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Hier zien we dat ook op de Pinksterdag Petrus van het begin tot het einde de leiding had.

Handelingen 3:1 Petrus nu en Johannes ...

Hier komt Johannes erbij. Johannes was daar bij hem. We zien later dat Petrus degene was die het woord voerde nadat zij waren gearresteerd.

In Handelingen 5 vinden we het verslag over het aandragen van de opbrengsten van de verkoop van akkers en we zien wat er met Ananias en Saffira gebeurde.

Handelingen 5:3, 8, 12-15 Maar Petrus zeide: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld om de Heilige Geest te bedriegen ... En Petrus antwoordde haar: ... En door de handen der apostelen [ze deden dus allemaal het nodige] geschiedden vele tekenen en wonderen onder het volk; en zij waren allen eendrachtig bijeen in de zuilengang van Salomo. Doch van de anderen durfde niemand zich bij hen aansluiten, maar het

volk stelde hen hoog. En des te meer werden er toegevoegd, die de Here geloofden, tal van mannen zowel als vrouwen, zo zelfs, dat men de zieken op straat droeg en op bedden en matrassen legde, opdat, wanneer Petrus voorbijkwam, ook maar zijn schaduw op iemand van hen zou vallen.

Deze gebeurtenis was het volmaakte moment om Petrus tot paus uit te roepen, maar dat gebeurde niet. We zien geen verslag waarin Petrus op een draagstoel werd gedragen. We zien geen verslag dat hij zichzelf boven de anderen verhief – hij was niet meer dan de leider. Handelingen 15 – ik vestig er alleen maar uw aandacht op. Zelfs al was Petrus door God naar Cornelius gezonden – u vindt dat in Handelingen 10 en 11 – dus Petrus had de leiding; maar als we in Handelingen 15 arriveren was Jacobus, de broer van de Heer, die alles samenvatte en hielp om de brief te formuleren die ze naar alle gemeenten stuurden.

Laten we nu naar het tweede hoofdstuk van Galaten gaan om nog iets te zien over het dienen van Petrus. Daarna gaan we naar het boek Petrus. Laten we hier iets heel belangrijks opmerken: *Als* Petrus degene *was* op wie de Kerk werd gebouwd, *waarom* zou Paulus hem dan in het openbaar corrigeren? Dat is een heel goede vraag. Dit is dus nog een gebeurtenis die *bewijst* dat Petrus *niet* de eerste paus was.

Galaten 2:4-6 en dat met het oog op de binnengedrongen valse broeders, lieden, die waren binnengeslopen, om onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, te bespieden, en zo ons tot slavernij te brengen. Wij zijn voor hen geen ogenblik gedwee uit de weg gegaan, opdat de waarheid van het Evangelie ook verder bij u zou blijven. Maar wat hen betreft, die in zeker aanzien waren (wat zij vroeger geweest mogen zijn, doet er voor mij niets toe: God ziet de persoon niet aan) ...

Dat is een vrij krasse uitspraak. Hij zegt dat het er werkelijk niet toe doet of deze mensen apostelen waren. Dat maakte hem geen enkel verschil omdat God niet doet aan aanzien des persoons. Maar de mensen doen dat zeer zeker wel. Zij vinden het juist heel fijn om een paus te hebben. Zij houden ervan om de paus te horen spreken.

Galaten 2:6-7 ... mij immers hebben zij, die in aanzien waren, verder niets opgelegd. Maar integendeel: toen zij zagen, dat mij de prediking van het evangelie aan de onbesnedenen toevertrouwd was, gelijk aan Petrus die aan de besnedenen,

Op basis hiervan kunnen we zeggen dat Paulus een gelijke status had als Petrus. Maar we zien ook wie hier nog meer bij betrokken waren.

Galaten 2:8-12 (immers Hij, die Petrus kracht gaf om apostel te zijn voor de besnedenen, gaf die kracht ook aan mij voor de heidenen), en toen zij de genade, die mij geschonken was, opmerkten, reikten Jacobus [de broer van de Heer], Cephas [Petrus] en Johannes, die voor steunpilaren golden, mij en Barnabas de broederhand: wij zouden naar de heidenen, zij naar de besnedenen gaan. Alleen moesten wij de armen blijven gedenken, en ik heb mij dan ook beijverd dat vooral te doen. Maar toen Cephas te Antiochië gekomen was, heb ik mij openlijk tegen hem verzet, omdat het ongelijk aan zijn kant was. Want voordat sommigen uit de kring van Jacobus gekomen waren, at hij met de heidenen aan één tafel, maar toen zij kwamen, trok hij zich terug en zonderde zich af uit vrees voor de besnedenen.

Hier is in de verslagen van de Bijbel de confrontatie tussen Paulus en Petrus vastgelegd, omdat Petrus *in het openbaar*

zondigde. Er kan geen twijfel aan bestaan dat Petrus niet de paus was.

Het laatste punt wat we nog moeten doornemen staat in het een na laatste vers van 1 Petrus; we vinden daar een kleine notitie.

1 Petrus 5:13 U laat de medeuitverkorene te Babylon groeten, en mijn zoon Marcus ...

Marcus, degene die het boek Marcus schreef. Sommige mensen beweren dat dit naar Rome verwijst. Ik ben het daar niet mee eens. Ik denk omdat er zoveel Joden in Babylon woonden dat dat in feite de plaats was waar Petrus verbleef. Hij was in Babylon. "U laat de medeuitverkorene te Babylon groeten, en mijn zoon Marcus ..." Ik moet dit gewoon letterlijk nemen en aannemen dat Petrus in Babylon was. Omdat hij de apostel voor de Joden of de besnijdenis was.

Nu komen we bij het eerste deel van de eerste brief van Petrus en laten we met deze informatie als achtergrond daar beginnen. Ik ben er zeker van dat er heel wat meer informatie als achtergrond gegeven zou kunnen worden. Ik ben er zeker van dat er nog meer punten betreffende Petrus gegeven zouden kunnen worden. Maar in het allereerste vers zien we een aantal dingen, die enigszins anders zijn dan we zouden verwachten, daar hij de apostel voor de besnijdenis was.

1 Petrus 1:1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, ...

Dat is een heel interessante begroeting op zichzelf, vindt u niet? Hij zei niet: *de hoofdapostel*; hij zei niet: *de leidende apostel*; hij zei: "*een* apostel – en in het Grieks is het: "Petrus, apostel van Jezus Christus."

1 Petrus 1:1 ... aan de vreemdelingen, ...

Sommige vertalingen hebben '*uitverkorenen*' in plaats van '*vreemdelingen*'. En het Griekse woord betekent feitelijk ook '*uitverkorenen*' of nog beter '*geroepenen*'.

1 Petrus 1:1 ..., die in de verstrooiing zijn in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bitynië, ...

Met uitzondering van Bitynië behoorden al die gebieden tot het gebied waar Paulus predikte. Het is heel goed mogelijk dat Petrus vanuit Babylon schreef, zoals er ook letterlijk staat, en deze brief werd naar die gebieden gestuurd, inclusief Bitynië. Het is mogelijk dat deze brief werd geschreven *nadat* Paulus als martelaar was gestorven. Sommige mensen beweren dat Petrus en Paulus samen de martelaarsdood in Rome ondergingen. Ik moet zeggen dat deze brief een handvat geeft om eraan te twijfelen dat dat zo was. Want waarom zou Petrus schrijven naar gebieden waar *Paulus* in eerste instantie voor verantwoordelijk was? En waarom zo'n algemene brief? Deze algemene brief werd geschreven in een tijd waarin er heel wat angst heerste. Een tijd waarin de gemeenten letterlijk door de wereld werden aangevallen. Hij heeft het hier over een vurige beproeving. Hij heeft het over de moeilijkheden die er in die tijd aanwezig waren.

Letterlijk zijn we de *uitverkorenen* – de *geroepenen*. En u kunt daar in uw notities zetten: Mattheüs 22:14 – Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. Als u *uitverkoren* bent, bent u ook *geroepen* en hebt u op de roeping gereageerd. Waarom zijn er velen geroepen en weinigen uitverkoren? Omdat er maar weinigen zijn die zich bekeren. Er zijn er maar heel weinig die op de roeping reageren.

1 Petrus 1:2 de uitverkorenen naar de voorkennis van God, de Vader, in heiliging door de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus: genade en vrede worde u vermenigvuldigd.

Dat zegt ons heel wat. "...naar de voorkennis van God, de Vader, ..." We moeten door God worden geroepen. Hij moet ons uit de wereld leiden.

Laten we Johannes 6 opslaan, nog een fundamenteel schriftgedeelte. We moeten beseffen dat **niemand van ons** op eigen kracht tot de kennis van de Waarheid kan komen. We kunnen – als menselijke wezens in deze wereld die door Satan de duivel is misleid, met de natuur die we hebben – niet op eigen kracht uit de wereld komen. Wat zegt de Schrift van ons menselijk hart? *Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het, wie kan het kennen?* We kunnen met die natuur en dat hart dus niet tegen onszelf zeggen: "Kom op, ik ga de Waarheid in dit leven ontdekken", omdat *"het in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben."*

God moet ons roepen. Hij moet de sluier van misleiding van onze verstand wegnemen. En in zekere zin is het erg goed dat het op die manier gaat. In feite is dit de enige manier waarop dit mogelijk is. **God moet ons roepen.** Hij moet ons denken openen. Als je kijkt naar sommige van de dingen die de mensen over de Bijbel geloven en de zogenaamde mythen daarin, dan zien we dat God ons denken ervoor moet openen. En als dat gebeurt dan gaat de Bijbel echt voor ons leven! We kunnen dan alles met elkaar rijmen. Inderdaad het is volkomen waar, dat:

Johannes 6:44 Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage.

Als we dan deze boodschap van Petrus vernemen: "... naar de voorkennis van God, de Vader, ...", gaan we beseffen dat we dit meer moeten benadrukken en dat we ons daarvan werkelijk bewust moeten blijven. Het is God de Vader die met ons handelt door Jezus Christus. En dat is iets dat ons heel wat hoop zou moeten geven.

Ik weet dat de laatste week aardig inspannend voor me is geweest met al de dingen die er gaande waren. Ik moest – nadat ik vier dagen weg was geweest – de nodige dingen doen, de broeder van iedereen zijn; de een had een dringende boodschap, de ander had behoefte aan dit en weer een ander had behoefte aan dat, het kwam werkelijk allemaal tegelijk. Ik reed dus van de ene plaats naar de andere om alles gaande te houden.

Maar ik zeg u, dit geeft ons werkelijk heel wat *hoop*. En dit is het hele punt waar Petrus het over heeft. In deze wereld, zo slecht als die is, en al de problemen waarmee we worden geconfronteerd – we hebben allemaal ons deel daarvan – iedereen van ons. Maar het is God de Vader Die ons heeft geroepen.

Johannes 6:65 zegt hetzelfde – het is een herhaling met iets andere woorden.

Johannes 6:65 En Hij zeide: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen kan, tenzij het hem van de Vader gegeven zij.

Daarom zijn we de *uitverkoren*. Daarom zijn we de *geroepenen*. Omdat God de Vader dat voor ons heeft gedaan. Ziet u, dit plaatst alles binnen een groter perspectief. En besef dat "als God voor ons is, kan niets tegen ons zijn". Zelfs al lijkt het er af en toe op dat alles in de wereld tegen ons is. Al de dingen waar we doorheen gaan: ziekte, gezondheidsproblemen, moeilijkheden en werk. Gewoon de druk van deze wereld. Ik kan begrijpen waarom we meer dan ooit in het Laodicea-tijdperk leven, omdat we van alle kanten aangevallen worden:

- we worden op ons werk aangevallen;
- we worden thuis aangevallen;
- we worden op de televisie aangevallen;
- we worden op de radio aangevallen;
- we worden in de kranten aangevallen.

Daarom is het dus heel belangrijk dat we ons werkelijk richten op dit specifieke feit: ***dat God de Vader naar Zijn voorkennis u riep! Mij riep! Iedereen riep*** waar God nu mee werkt; *iedereen die Hij heeft geroepen*. Dat is heel wat! Dat betekent iets! Dat moeten we echt begrijpen.

Vermeld in uw aantekeningen het derde vers dat hiermee samengaat, Johannes 14:6. Die drie verzen vormen samen één pakket.

Laten we zien dat hetzelfde punt wordt herhaald toen Paulus aan de Efeziërs schreef.

Efeziërs 1:3 Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus.

Soms als we worstelen om de ene na de andere dag door te komen, zijn velen van ons als volgt. Ik kan beter zeggen dat we *allemaal* als volgt zijn. Daarom gaven we onze Kerk een andere naam – we noemden haar "De Geen Gezeur Kerk". Later voegden we een woord toe: "De Geen Gezeur, Gerecyclede Kerk". We proberen de mensen uit de gemeente te helpen om tot God gerecycled te worden. Een van de manieren om dat echt te begrijpen en te doen is hen te helpen beseffen dat **God de Vader degene is Die hen riep**, Die in hun leven werkt – in het leven van elk van ons.

Als we letten op alle moeilijkheden en problemen, op alle onze pijn en strijd en alle emoties waarin we betrokken zijn, gewoon door vandaag te leven en te overleven, dan begrijpen we dat een van de belangrijkste dingen die kan gebeuren is: het ontvangen van de Geest van God – dat is **de belangrijkste gebeurtenis** in dit leven. De wereld probeert ons succes, rijkdom, voorspoed en prestige voor te spiegelen, maar het enige wat we hoeven te doen is de sluier daarvan een beetje weg te trekken om te beseffen dat hun leven absoluut ongelooflijk ellendig en leeg is.

Efeziërs 1:3-4 Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus. **Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren** voor de grondlegging der wereld, ...

God bepaalde al voor de grondlegging der wereld dat Hij een zeker aantal mensen zou gaan roepen. Ik weet niet of God op dat moment specifiek iedereen van ons reeds kende. Ik wil dat niet uitsluiten, maar ik zal niet zeggen dat dat absoluut vaststaat vanwege de manier waarop de mensen in elkaar zitten. Maar hier is waartoe Hij ons heeft uitverkoren:

Efeziërs 1:4 ..., opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht.

Gemeente, we kunnen begrijpen dat dit de belangrijkste gebeurtenis is. Ik denk dat we heel wat moeite hebben om onszelf te veroordelen en de schuld te geven voor van alles en nog wat. En zeker in veel gevallen is het soms niet helemaal onze fout of buiten onze macht. Ik weet dat zulke dingen gebeuren.

Ik besepte tijdens mijn bezoek aan Atlanta, dat mensen *in hun dagelijks leven* door heel wat dingen heen moeten. Om dat allemaal aan te kunnen moeten ze echt weten en begrijpen dat God de Vader degene is Die u roept, en wel voor het volgende specifieke doel:

Efeziërs 1:4-5 ..., opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, ...

Hij wordt voor geen enkele andere reden *de Vader* genoemd dan dat Hij onze Vader *is* en Hij werkt rechtstreeks met ons. Dat zet ons aan tot denken! We kunnen hier zitten en erover praten, en ik zeg in mijn gedachten zoiets als: "Fred, begrijp je dit *echt*, werkelijk *echt*?" Weet u, we kunnen de woorden zeggen, we kunnen de woorden lezen, we kunnen ons hoofd schudden en zeggen: "Eh, ja." Ja, dat is juist, dat is waar, maar een van de dingen die we moeten doen is God *werkelijk* vragen ons te helpen dat steeds beter te gaan begrijpen. Want dat geeft ons meer hoop dan iets wat we zelf ooit zouden kunnen bedenken.

Efeziërs 1:5-7 In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil [*Gods eigen wil*], tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade,

Dat is heel wat! *De genade van God rust voortdurend op ons*, we leven erin, het is het meest belangrijke in ons leven.

Efeziërs 1:8-9 welke Hij ons overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en verstand, door ons het geheimenis van zijn wil te doen kennen, ...

Hoeveel mensen in de wereld hebben ook maar een flauw vermoeden waarom ze bestaan? Een flauw vermoeden wat God aan het doen is? *Enig* idee dat God volledig alles geheel en al onder controle heeft en dat Hij op Zijn eigen manier, op Zijn eigen tijd, volgens Zijn eigen plan voor alles zal zorgdragen.

Christus kwam en stierf om zondaren te behouden! We moeten dat echt begrijpen vanuit het standpunt: Wie van ons zou eropuit willen gaan om de allerergste zondaar in de wereld te zoeken en tegen hem te zeggen: "Ik geef mijn leven op zodat jij kunt leven." Misschien helpt ons dat om dit in het juiste perspectief te gaan zien. We kunnen langsrijden en die persoon zien. Maar onze normale, natuurlijke reactie is: "Je verdient het. Je bent een ellendig, verdorven menselijk iemand." Bij God is er echter voor iedere zondaar hoop. En aangezien God degene is Die ons heeft geroepen, hebben we deze kennis niet zelf verworven. Dat maakt dit alles werkelijk onvoorstelbaar en fantastisch. God maakt ons het geheimenis van Zijn wil bekend.

Efeziërs 1:9 ..., in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen,

Richt u deze week op en denk erover na – specifiek in uw gebeden en uw Bijbelstudie – *wat God de Vader heeft gedaan om dit voor elk van ons mogelijk te maken!* Dit is iets dat hopelijk goed in ons denken wordt vastgelegd. We moeten in dit opzicht allemaal flink veranderen om uit deze kennis te leven. We dienen te beseffen dat we het Woord van God moeten verkondigen en helpen en dienen. Niemand van ons is een menselijke heerser over de gemeente. Zulk soort mensen probeert met slinkse streken hun positie in stand te houden.

Door zulk gedrag van valse dienaren zijn heel wat mensen ernstig beschadigd. De meeste van hen blijven thuis en dat is waarschijnlijk de beste plaats voor hen. Daar kunnen ze hun Bijbel pakken, op hun knieën gaan om te bidden en te studeren. Als wij dan iets voor hen kunnen betekenen, dan is dat door hun ons materiaal toe te sturen, cassettetapes, geprinte preken. Op die manier kunnen wij hen bemoedigen en hen bijstaan in de verwerking van wat hun is aangedaan.

We kennen verhalen van mensen die letterlijk emotioneel zijn ingestort en buiten zinnen zijn geraakt door wat dienaren hun hebben aangedaan, omdat zij niet hebben begrepen wat God met iedereen van ons doet. Zij hebben zich die autoriteit en macht van God zelf aangemeten; deze kwamen echter in het geheel niet van God.

Zij hebben zichzelf aan hun eigen ijdelheid en zelfgerichtheid overgegeven om met een ijzeren staf te heersen over het volk van God. Daarom begint Petrus hier op deze manier om te laten zien dat het gebeurt door de vooraf vastgelegde wil van God de

Vader; God de Vader is betrokken in ons leven. Dan nemen we allemaal afstand van onze valse pretenties en we aanbidden God en Jezus Christus en we beseffen hoe fantastisch dat is. Samen dienen we God te vragen: "Help ons, o God:

- met onze menselijke natuur
- en met onze zonden en fouten
- en met onze problemen en moeilijkheden,
- help ons om dichter tot U te naderen."

En zo kunnen we misschien sommige van onze broeders die beschadigd thuis zitten, helpen.

Ik hoop dat we het komende Loofhutenfeest heel wat van die mensen die nu – individueel of in kleine groepjes bij elkaar – de preken op CDs of DVDs krijgen, bij ons mogen begroeten, dat zij er ook zullen zijn en dat wij dit Feest voor hen tot een succes kunnen maken. Ik vraag uw gebeden daarvoor, zodat dit Feest heel verheffend, heel inspirerend en heel bemoedigend voor hen mag zijn, waardoor zij dan de geestelijke vastberadenheid en kracht mogen hebben om door te gaan.